

zájemce; tam však, kde jde o vyhotovení individuálního výrobku, jako fotografie určité osoby a pod., dlužno mluvit pouze o vyhotovení, t. j. o výrobě, tedy práci, jejímž výsledkem jest výrobek živnostenský.

Tomuto názoru stížnosti nelze přisvědčiti.

Především neposkytuje znění § 41 živn. ř. žádné opory pro výklad, že by výrazem »své živn. výrobky« bylo rozuměti toliko »kolektivní« výrobky, totiž výrobky stejného druhu ve větším množství zhotovené na rozdíl od určitého, jak praví stížnost, »individuálního« výrobku; výraz, jehož tu zákon užívá, jest zcela všeobecný a zahrnuje v sobě i výrobek individuální. Cit. § 41 upravuje provoz živnosti mimo stanoviště pro všechny kategorie živností, tedy nejen pro živnosti výrobní, resp. obchodní, nýbrž i pro živnosti, jichž činnost nespočívá ani v obchodu ani ve výrobě určitého zboží, nýbrž v konání prací pod ustanovení živn. řádu spadajících. Praví-li pak, že živnostníci mohou své živn. výrobky také mimo obec svého stanoviště dávat do komise a dodávat na zakázku a vykonávat všude práce zmluvené, jest na snadě výklad, že se tu dva pojmy rozlišují a staví naproti sobě, a to jednak prodej výrobků, jednak provádění prací. Uváží-li se, že s jedné strany každý výrobek je konečným výsledkem práce, s druhé strany pak, že konání určitých prací samo o sobě tvoří předmět zvláštních živností (malířů pokojů, holičů, kominíků, stavitelů atd.), podává se z toho, že ustanovení § 41 o přípustnosti vykonávat všude zmluvené práce se vztahuje jen na ony živnosti, jichž předmětem a obsahem není určitý proces výrobní, nýbrž proces pracovní, tudíž na živnosti, jež obsahem svým nesměřují k vytvoření určitého výrobku, jenž by mohl býti dán do komise, aneb dodáván na objednávku, čili nesměřují k vytvoření zboží. Důsledek toho pak jest, že živnostník, pokud vyrábí určitý výrobek, zboží, nemůže se stran vykonávání práce, k vytvoření onoho výrobku potřebné, dovolávat ustanovení § 41, poněvadž toto se na něho nevztahuje.

V daném případě jde o provádění zvětšení fotografií; předmětem objednávky není výkon práce o sobě, nýbrž výsledek její, totiž výrobek — zvětšenina fotografie — prací vytvořený.

Vycházel-li tudíž žal. úřad z názoru, že v činnosti st-lově jest spatřovati vyhledávání objednávek na zboží a nikoli na práci, nelze shledati, že by tento názor nebyl ve shodě se zákonem a bylo stížnosti, které po stránce skutkové žádných námitek nevznášejí, zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 11.177.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o : * Rozhoduje o udělení koncese mistra tesařského, není zemský úřad oprávněn uložit okresnímu úřadu, aby rozhodl v prvé stolici o platnosti vysvědčení na průkaz způsobilosti k žádosti připojeného.

(Nález ze dne 27. března 1934 č. 4438.)

V ě c: Společenstvo mistrů tesařských v M. (adv. Dr. Kar. Skalička z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. Josefa L. v K. adv. Dr. Kamil Prückner z Prahy) o materielní platnost vysvědčení o polírském zaměstnání Josefa L.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podáním z 18. listopadu 1930 žádal Josef L. v K. za udělení koncese tesařské podle § 15 odst. 6 živn. ř. Společenstvo mistrů tesařských v M. ve svém vyjádření popřelo správnost vysvědčení, vydaného Rolnickým cukrovarem v R., K. St. v L. a Vilémem S., jež žadatel na průkaz své způsobilosti předložil. Když spisy byly předloženy zem. úřadu v Praze, uvědomil tento výnosem z 31. prosince 1930 okr. úřad v Jičíně, že o platnosti vysvědčení, jichž společenstvo neuznává, má býti rozhodnuto pořadem instančním místně příslušným okr. úřadem a až nabude příslušné rozhodnutí moci práva, že jest spis znovu předložiti k dalšímu řízení.

Výměrem z 1. dubna 1931 rozhodl pak okr. úřad v Jičíně z moci úřední a na základě shora cit. výnosu zem. úřadu o platnosti pracovního vysvědčení vydaného dne 20. února 1930 Vilémem S., jímž se potvrzuje, že L. byl jako polír zaměstnán v době od 30. března 1928 do 29. listopadu 1929, a uznal je materielně platným. — Z tohoto výměru se společenstvo odvolalo. Nař. rozhodnutím zamítl zem. úřad odvolání.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Projednávaje žádost Josefa L. za udělení koncese mistra tesařského, nařídil zem. úřad, když stěžující si společenstvo vyslovalo pochybnost o správnosti některých vysvědčení žadatelem předložených, aby místně příslušný okr. úřad nejprve pořadem instančním rozhodl o platnosti těchto vysvědčení, dodav, že až po pravoplatnosti těchto rozhodnutí jest spisy předložiti k dalšímu řízení, totiž k rozhodnutí o udělení žádané koncese. Nař. rozhodnutí jeví se pak jak podle svého znění, tak i podle obsahu správních spisů jen jako vyřízení odvolání společenstva z rozhodnutí okr. úřadu v Jičíně o platnosti vysvědčení vystaveného S.

K udělení koncese mistra tesařského jest podle § 14 zák. z 26. prosince 1893 č. 193 ř. z. příslušný zemský úřad, z jehož rozhodnutí lze se odvolati k min. obch. Okr. úřadu nepřísluší v tomto směru vůbec žádná kompetence. Ježto pak i zkoumání dostatečnosti předložených průkazů o způsobilosti žadatelově již pojmově jest součástí rozhodovací činnosti úřadu koncesi udělujícího, ježto tento úřad jen na podkladě svého závěru o tom, že způsobilost jest prokázána, může koncesi udělit, plyne z toho nutný závěr, že i zjišťování tohoto předpokladu pro udělení koncese spadá výlučně do kompetence úřadu zem. a že okr. úřad nemůže býti povolán k tomu, aby nějakým autoritativním výrokem právní moci schopným vytvořil závazným způsobem předpoklady pro rozhodování zem. úřadu. Jinak by se musilo dospěti k tomu, že by zem. úřad, kdyby z výroku okr. úřadu o materielní platnosti určitého vysvědčení nebylo podáno odvolání a tento výrok nabyl formální právní moci,

byl tímto výrokem vázán a nemohl sám způsobit žadatelovu, opřenou o toto vysvědčení, zkoumat.

Z toho jde, že okr. úřad vůbec nebyl kompetentním o platnosti vysvědčení rozhodovati; kompetence jeho nemohla ovšem býti s právním účinkem založena ani příkazem zem. úřadu, aby o platnosti vysvědčení rozhodl. Nebyl-li však okr. úřad k vydání svého rozhodnutí příslušný, šlo o výrok nulitní; potvrdil-li žal. úřad v pořadu instančním toto nulitní, právně neexistující rozhodnutí, je postup jeho nezákonný.

Č. 11.178.

O b e c n í v o l b y: I. * Ztrátou volitelnosti, jež podle § 8 odst. 8 řádu volení v obcích má stihnouti toho, kdo před pravoplatným rozhodnutím o vzdání odepírá úřad svůj vykonávati, nelze rozuměti ztrátu volitelnosti k úřadu, jež se kdo takto zdráhal vykonávati, nýbrž ztrátu způsobilosti býti volen do obecního zastupitelstva a do obecních komisí. — II. I v námitkovém řízení proti volbě starosty, provedené obecním zastupitelstvem, může poklesek proti formám volebního řízení býti důvodem pro zrušení volby jen za předpokladu, že mohl míti vliv na výsledek volby. — III. Nepřijetí volby za starostu anebo resignace na úřad starostenský? — IV. Volbu osoby nevolitelné jest pokládati za vadu volebního řízení, pro kterou může politický úřad druhé stolice provedenou volbu zrušiti.

(Nález ze dne 27. března 1934 č. 5863.)

V ě c: Dr. Karel Jindřich St. v T. proti zemskému úřadu v Praze o volbu starosty.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Dne 12. května 1929 byla v městě T. vykonána volba obecního zastupitelstva, při níž byli prohlášeni za zvolené členy mimo jiné Julius H. a Richard U. K námitkám dnešního st-le zem. úřad v Praze rozhodnutím z 27. července 1929 opravil výsledek volby v tom směru, že zrušil volbu Richarda U. a prohlásil za zvolena Hugo L. V ustavující schůzi obecního zastupitelstva dne 2. září 1929 byl zvolen starostou Julius H. St-l podal proti této volbě námitky, vzal je však dne 14. září 1929 zpět, načež vládní komisař podle oznámení, učiněného okr. úřadu, předal dne 17. září 1929 řízení obecních záležitostí zvolenému starostovi.

Podáním z téhož dne se starosta Julius H. z důvodů stranicko-politických svého úřadu vzdal, a obecní zastupitelstvo vzalo resignaci ve schůzi dne 23. září 1929 na vědomí. Při doplňovací volbě, která byla vykonána ve schůzi obecního zastupitelstva, svolané na den 15. října 1929 úřadujícím náměstkem starostovým, řídila volbu komise, složená podle § 60 ob. řádu vol. z nejstaršího člena jako předsedajícího a po jednom zástupci z ostatních volebních skupin. Starostou byl zvolen Julius H., a byly vykonány i volby I. a II. náměstka, jakož i ostatních členů městské rady.